IIde JAARGANG — CURAÇAO DEN 28n. APRIL 1894 — N° 539

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50: voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Natuur en Bovenatuur.

De leer, die wij in ons vorig artikel over de mogelijkheid van het wonder in 't kort weergegeven hebben, was voor vele vijanden der Kerk, die nu nog voor diepe denkers doorgaan, zóó duidelijk, dat zij er niet aan dachten, ze te ontkennen. Jean Jacques Rousseau onder anderen, die sterker was in de natuurlijk kennis Gods dan menig verlichte, die zich zijn volgeling noemt, zag zeer goed in, dat het onkennen der mogelijkheid van het wonder een aanval was òf op de almacht, òf de vrijheid van God en in kwaden luim wierp hij die wonderhaters eens tegen: „Het zou te veel eer voor hen zijn, daarover met hen te twisten; het ware voldoende hen op te sluiten." Het rationalisme steunend op dien meester, heeft dan de mogelijkheid van het wonder maar aangenomen, niet echter zonder door een andere uitvlucht van hun wondervrees te doen blijken.

Moge een wonder, zoo luidt hun uitspraak, ook al mogelijk zijn *in het afgetrokkene* beschouwd: *feitelijk* kan het niet aangetoond worden, dat in een bepaald geval een wonder heeft plaats gehad. Aldus Renan in de *Revue des Deux Mondes* van 15 December 1881, waar hij verklaart nooit het wonder *a priori* verworpen, te hebben maar slechts te beweren, dat er tot heden geen wonder *geconstateerd* is. En men verlieze niet uit het oog, dat *wonder* hier genomen wordt in den eigenlijken zin, zooals wij dien reeds verklaard hebben: als zijnde namelijk een ingrijpen door God in de wetten der natuur, waardoor Hij een feit stelt buiten of boven de natuurlijke orde: en niet in den zin, of liever onmogelijkheid, waarin de heer X het in een zijner besproken artikelen neemt: als een feit namelijk door de wetenschap *aan een vasten regel* gebonden! Die vaste regel wringt ieder wonder nog vóór zijn geboorte de keel toe.

Het geheele vraagstuk, waarvan de oplossing over het al of niet bestaan van wonderen beslist, komt dus neer op de vraag: kan het bewezen worden, dat een wonder heeft plaats gehad, ja, dan neen?

Het wonder is als zichtbare gebeurtenis een feit, dat door de zinnen wordt waargenomen. Dat bv. een zieke gezond wordt, valt onder de zinswaarneming, wat ook de oorzaak daarvan zij—het toedienen van een geneesmiddel door een geneesheer of anderzins— ziek zijn en gezond worden, wordt door onze zinnen geconstateerd. Het is waar, wanneer dit door een wonder geschiedt, dan is dat feit iets buitengewoons; doch waartoe verplicht ons dat? Alleen tot een strenger en zorgvuldiger onderzoek naar de oorzaak van dat feit.

Om in het onderzoeken nu naar de oorzaak van een feit te slagen, volgt de wetenschap twee wegen: de proefondervindelijke en de historische. De proefondervindelijke methode wordt bijv. toegepast bij het feit der verbinding van zuur-en waterstof onder den invloed van een electrische vonk. Daar dit een natuurlijk feit is, dat vastgestelde wetten volgt, kan men dit zóó dikwerf men wil herhalen.

Het is duidelijk dat deze methode tot constateering van een wonder niet toepasselijk is. Eenvoudig om deze reden, dat een wonder niet, zooals X in alle bescheidenheid meent, "door de wetenschap aan eén vasten regel is gebonden," maar juist daartegenover een uitzondering, een inbreuk op dien vasten regel maakt. Ware het wonder te voorzien als volgende uit een bekende wet, het zou de aanspraak op den naam van wonder verliezen; gelijk de overgang van Venus voorbij de zon een louter natuurlijk feit is, volgende uit bekende wetten.

Proefondervindelijk kan dus het wonder niet bewezen worden. En toch op deze voorwaarde alleen, meende het geleerde! lid der *Académie française* het wonder slechts te mogen aannemen. Renan wilde zien en tasten. En met niet weinig emphase draagt hij de voorwaarden voor, waarop hij het feitelijk geconstateerd zijn van een wonder zal onderschrijven.

"Gestelt, zegt hij, morgen daagt een wonderdoener op, die zich in in staat verklaart, een doode op te wekken: wat moet nu voor alles geschieden?

Er moet een commissie worden benoemd bestaande uit physiologen, scheikundigen, natuurkundigen en in de kritiek der geschiedenis bekwame mannen. De commissie kiest een lijk, vergewist zich conscentieus, dat het geen schijndoode is; zij wijst een zaal aan voor de proefneming en neemt alle mogelijke voorzichtigheidsmaatregelen, die noodig zijn, om iederen twijfel te voorkomen. Zou nu onder zulke voorwaarden de opwekking van den doode werkelijk plaats hebben, dan ware gewis een zekerheid bijna gelijk aan waarschijnlijkheid verkregen." De herhaling dezer proef, onder andere omstandigheid, zou die zekerheid vergrooten.

Met gapenden mond heeft een menigte deze nooit vernomen geleerdheid aangehoord. D a u m e r echter, die er zijn rationalisme bij varen liet, zeide erop: Laat een professor in de scheikunde voor zijn leerlingen allerlei proeven doen en ze naar hartelust herhalen: het wonder staat echter te hoog om af te dalen tot speelgoed. De commissie van onderzoek door Renan geeischt zou niets meer wezen, dan een vergadering van pedanten, van ijdele wetenschap vervuld. Indien men ons verhaalde, dat de Christus, de geheele wereld door zijn wonderen heeft willen verbazen; indien Hij uitgeroepen had: Nadert gij allen die twijfelt, die de waarheid ontkent, die mijn vijande zijt, nadert en ziet: onder uw oogen zal ik een wonder doen naar uw keus en onder alle omstandigheden die gij verlangt; — ik aarzel niet het te bekennen; indien ik deze dingen hoorde, zou ik overtuigd zijn dat de Christus een bedrieger, een valsche profeet geweest was!"

Het is snijdend, dat woord van D a u m e r, maar: van zijn vrienden moet men het hebben. Bij Renans commissie van onderzoek denkt men onwillekeurig aan een episode uit de lijdensgeschiedenis van Christus. Koning Herodes hield toen juist zijn hofhouding te Jerusalem: dat hof kon in de plaats treden van zulk een commissie. Reeds lang had Herodes den wensch gekoesterd, getuige van een wonder te zijn. Toen nu de groote wonderdoener uit Nazareth voor hem gebracht werd, ontving hij hem uiterst minzaam en zeide op vriendelijken toon, dat hij gaarne getuige zou zijn van een wonder. Doch Christus volharde in Zijn stilzwijgen en wilde liever allen smaad verduren, dan zich verlagen tot den rol van hofheksenmeester en kwakzalver voor een goddeloos publiek. Zoo zou elke ware wonderdoener handelen voor Renans Commissie: de mogelijkheid verondersteld, dat zij dien hier of daar kon vinden.

Valt dus het wonder niet langs proefondervindelijken weg te constateeren, dan hebben wij aan te kloppen bij de historische methode, die voor een wetenschappelijk man niets strijdigs bevat, gelijk wij een volgende maal hopen te zien.

EEN AUDIENTIE

Een der medewerkers van "Figaro" is in het paleis van koningin Christina, van Spanje, toegelaten. Hij verhaalt aldus:

Na wat wachtens werd de groo-

FEUILLETON.

CAGLIOSTRO

Continuación.

Coe e oro hortá di Marano, Bálsamo, según su propia declaración, ta huï bai Mesina i aljí él ta cerrá amistad coe un tal Altotas, di origen griego ó spanjó. esai él mes ta ignorá, ma koe conocé diferente lenga i na posesión di masjá manuscrito árabe i koe ta reputá su mes como un químico extraordinario i un docter koe sá haci milagro. Cerca dj'éle, Bálsamo ta e verdadero hombre. Un fisionomía no del todo desagradable, dotá coe disposición di más natural pa haci papel di un homber di importancia, algo dominante den su mirada i den su boca, un lenga voluble koe den toer fanfaronada no ta largéle nunca na calja, toer a contribuí pa haciéle apto pa profesión di su maestro nobo. Den poco tempoe él conocé á fondo toer Altotas su secreto i arte, i bien pronto José Bálsamo ta presentá na público coe dos brilјante na su dede i un criá cada banda di dj'éle, vendiendo, casi por nada, boteljita di medicina i arrancando diente pa amor di Dios. Acumulando placa dje modi aljí, él a reuní coe facilidad un grupo de comediante i bailarines pa divertí pueblo den ciudadnan di Italia. Meimei di función él tabata presentá riba teatro, hací tres reverencia profunda, papiá algún palabra invitando póbernan di larguéle curá nan por nada, i después di haci otro tres saludo, él ta ordená, coe di mas grandi seriedad, su héndenan di continuá función pa e *muy respetable concurrencia*. Porfin él i su maestro i amigo a barcá bordo de un barco bai visitá Archipiélago, i na Alejandría na Egipto nan a desembarcá. Durante un permanencia di 40 día, Altotas i su amigo a ocupá nan na haci toer clase di prueba química i nan a trahá panja di seda fô di cañamo i lino, invención ingeniosa koe a producí nan un bonita suma di placa. Di Alejandria nan a siguí viaje pa isla di Rhoda, i ora nan a trahá basta seda aljí, nan kier a bai Alto-Cairo, ma viento contrario a obligá nan di desembarcá na Malta. Laboratorio dje Gran maestro Pinto a re cibi e dos químiconan respetuosamente, ma como Altotas a bin moerí, Bálsamo, probablemente heredero universal di su maestro, a resolvé di regresá na Nápoles. E Granmaestro a recomendéle un di su cabaljéronan maltés como companjero di viaje i además él a doenéle placa. Coe e placa aljí i coe lo que e cabaljero a contribuí acerca, él a haci viaje di Nápoles i aljí él cerrá amistad coe un príncipe, muy amante di química, koe a largá Bálsamo visitá toer su biennan feodal na Sicilia, i esai a proporcionéle ocasión di haci algún viaje na Mesina." Aljí — Bálsamo mes ta contá — mi a contrá un día un conciudadano i antiguo amigo; tabata un homber salvaje i di tan mala reputación, koe promer aljá mi tata i mama no kier a mirá mí junto coe n'éle: tabata un dje diabelnan koe a doená e platero Marano e sota di palo.

Te aki, desde su huida fô di Palermo, nos no tabatin casi ningún fuente na nos disposición sino propio testimonio di mes Cagliostro, koe den e proceso a declará quizás algo verídico, pero de seguro no verdad por completo. Ma largá nos reanudá hilo di verdadera historia sacá fô di piezanan, toer di un mes tenor, dje proceso romano, celebrá pa Goethe, "como un apéndice inesperado pa habri wowo di mundo i desenmascará un impostor. "Aunque — él dici —" extracta fô dje piezanan procesal romano por i mester a ser más importante, él ta keda un documento magnífico na poder di toer gente sensata koe a mirá yen di sentimiento com e héndenan enganjá por entero ó parte i su cómplicenan a keda durante hopi anja ta honrá e homber i su artificionan, creyendo nan, pa su amistad, superior ná otro i mirando den nan ciega credulidad toer hende di sano juicio coe compasión pa no bisa coe despreeio.

Después di su yegada na Roma, él tabata bistiéle alternativamente di clérigo ó di laico. Pa medio di recomendación fô di Nápoles, él a haljá entrada cerca algún persona di notabilidad, i él a cerrá conoci coe barón de Bretevil, embajador maltés na Roma. También él tabata visitá coe frecuencia un convento di religiosanan siciliana. Tanto pa apoyo, koe e mónjanan principalmente a procuréle, como pa su mes trabao él por a atendé na su manutención. Su trabao tabata consistí na reglá i vendé dibujo bieuw, tan ingeniosamente repasá coe tinta china, koe nan tabata pasá pa cos trahá coe pen. Durante su permanencia na taverna el Sol cerca Rotonda, nan a yegá di cerréle tres día pa bringamentoe. No mucho tempoe después, na 1770, él a sinjá conocé Lorenza Feliciana, un sirvienta, kende su tata i mama no tabata biba leeuw di Trinita del Pellegrini. El a pidi manoe djé muchá muger, i ora después di toer información hací tocante su estado soltero e matrimonio a ser celebrá den Iglesia parroquial di San Salvatore na Campo, tata i mama dje señorita a doenéle un dote chiquito según nan poder i nan a tené e joven matrimonio biba den cas cerca nan.

te deur, met rood damast getapisseerd, en die naar de wachtkamer voor de salon der regentes leidt, geopend en de aide-de-camp zeide:

— Ga door, mijnheer, de koningin wacht u.

Als men eens de salon door is, waar de diensthebbende officieren verblijven, bevindt men zich in Frankrijk, in Oostenrijk, in Engeland, overal behalve in Spanje. De kleine salon waar de koningin ontvangt, is ten eenemale modern, en maakt een groot contrast met het overige van het paleis.

Het is er zeer licht; de meubels doen aan Parijs denken, de snuisterijen en kleinigheden zijn van onzen tijd. Ha! hier ten minste ademt men.

Zeer eenvoudig en daarbij zeer elegant, neemt de regentes van den beginne af u in, door hare recht koninlijke houding. Zij was gekleed in een zwart fluweelen kleed, droeg handschoenen de „Suède," geene juweelen — kortom, volstrekt eenvoudig.

Ik heb schier alle hedendaagsche souvereinen gezien: de keizer van Duitschland is zenuwachtig, de koningin van Engeland plechtstatig, koning Humbert is een soldaat en koning Leopold zeer zachtaardig.. De regentes is hartelijk.

Hare oogen zijn helder en doordringend, de handen sneeuwwit, de lippen glimlachend; zij steekt u de hand vriendschappelijk toe, en terwijl gij die kleine hand eerbiedig kust, zegt de koningin „como va" hoe gaat het? Zij doet dit familiar en schijnt u uit te noodigen om een hartelijk en vrijmoedig gesprek aan te vangen.

Voor 18 jaar sprak zij het Spaansch niet zeer zuiver: thans spreekt zij het voortreffelijk, zonder accent. De koningin zegt niet, gelijk elders: „de koning mijn zoon," of „Zijn Majesteit;" zij noemt de knaap „mijn kind," ofwel „de kleine" of zelfs „mijn baby" — altemaal woorden, gebruikelijk in eene burgerfamilie.

Moeder — dat is de koningin in den vollen zin des woords; zij houdt zich altijd met hare kinderen bezig. Zij laat aan de infante Isabella de „representatie." De koningin Christina integendeel gaat niet naar de stierengevechten; zij houdt van de eenzame en rustige wandelingen, en ook wil zij dat de jonge koning volop de buitenlucht geniete — en zij, zij is de slavin van haar kind.

De regentes is zeer bedrijvig en vroeg op. Zij heeft de gewoonte van orde en werk behouden, die hare moeder haar van hare kindsheid af heeft opgelegd. Te Madrid is alles.. laat. Men staat laat op, men ontbijt ten 1 uur, men middagmaalt ten 8 en men gaat ten 9 ure naar den schouwburg — en daarna? tot drie of vier ure 's morgens ontvangt men de ministers; de heeren gaan naar de club; alle koffiehuizen blijven open.

Als ge 's morgens om 9 of 10 ure uitgaat, bij eene prachtige zon, vindt ge niets dan vegers in de straat. De stad slaapt en bekreunt zich niet om het betooverende zonlicht.

De regentes staat ten 7 ure op; zij woont het aankleeden der kinderen bij en begint te werken. Zij schrijft zelve veel brieven, leest de vreemde dagbladen en die van Madrid.

Tweemaal per week houdt zij zich, geholpen door hâren intendant-generaal, met goede werken bezig. Al die geen geld krijgen, geven aan de koningin den naam dat zij niet edelmoedig is. Daar men niet kan zeggen dat zij een slechte moeder is, moet men wel iets anders zeggen! En dan, daar men niet aan duizende vragers geven kan, is het niet verwonderlijk dat vele zeggen dat zij, de koningin, niet vrijgevig is.

Vroeger gaf men aan 't hof, en men zeide 't luid: thans geeft men in stilte en dat is mischien grootscher.

De koningin houdt niet van pralerij; zij is eenvoudig en haar persoonlijke invloed heeft den toon aangegeven in het paleis. Ook was ik verwonderd niet te moeten wachten in de derde salon. Vroeger waren de bezoekers in klassen verdeeld: een salon voor de grandes van Spanje en de grootkruisen; een andere voor de edelen en de ambtenaren; een derde voor de simpele stervelingen.

Thans gaat men direct naar het voorsalon, en men wordt er ontvangen door eenen aide-de-camp. De grandes worden ten 7 ure ontvangen, of op de dagen van openbaar gehoor.

De hellebardiers in de uitgestrekte galerijen of op den breeden trap groeten iedereen, 't geen zij vroeger slechts deden voor de grandes. Het paleis is gemoderniseerd. Binnen zes maanden, zeide de koningin, zullen wij het electrisch licht hebben.

Na eene wandeling, zeide de koningin, ontvang ik tweemaal per week, de personen die mij willen bezoeken; soms ga ik naar de opera, waar ik zelden het derde bedrijf hoor. Het was half 8 en de koningin gaf afscheid. Op dat oogenblik hoorde ik lachen. Ik stond aan de deur. De regentes zeide mij:

„Wacht eens, gij zult de kinderen zien."

Ik zag den kleinen koning naderen en de twee prinsesjes, die op tien stappen bleven staan.

„Komt nader," zeide de moeder.

De koning kwam de eerste. Ik wilde hem, aan de deur staande, groeten; doch de moeder zeide:

— Kom eens binnen; gij zult hem in het volle licht zien. Zoo... Als nu de vreemde dagbladen weer zeggen dat hij ziek is, kunt gij het tegendeel bevestigen.

Zij zette hem voor haar, tegenover eene lamp, de handen op den schouder geleund; Alfons XIII zag mij strak aan. Ik zag dat de kleine koning een prachtige jongen was, met een verstandelijk uiterlijk. Hij was gekleed in zwart fluweel, met grooten kraag en kanten. Hij had het uiterlijk van een der vorstelijke portretten uit het huis van Oostenrijk, die men in onze Museums ziet. Zijne haren zijn dicht en blond, en de moeder streelde ze, terwijl zij sprak:

— Dat is de Mijnheer, die zoo'n lieve artikeltjes op u schreef, toen gij klein waart, weet ge dat niet?

— Neen, zeide de kleine koning.

— Ik zal ze Uwer Majesteit zenden als ik te Parijs terug kom, waagde ik te zeggen.

— Muchas gracias (wel bedankt) zeide de kleine koning.

De prinsesjes zijn sterk gebouwd, groot en goed gezond. De moeder kleedt ze zeer eenvoudig; zij dragen de haren naar achter gekamd gelijk alle kinderen.

De audientie afgeloopen zijnde, ging de koningin weg; zij gaf de linkerhand aan de princes Mercedes: de rechterhand rustte op het hoofd des konings. De princes Maria Theresia volgde.

Toen de koning de deur opende keerden zich de vier koninklijke personen om.

'Tot ziens! zeide de koningin, en goede reis!

En ik beken dat mijn hart klopte, onder den indruk van dit schoone familietafereel.

NIEUWSBERICHTFN

CURACAO.

Woensdag a. s. 2 Mei ten 7 uur pontificale H. Mis van Requiem in de parochiekerk van de H. Anna, tot zielerust van de overleden Bisschoppen van het Vicariaat van Curaçao.

—

Bij Gouvernements beschikking dd. 20 dezer maand No. 252 is, in plaats van den met verlof naar Nederland vertrokken heer C. L. Timmer, de heer H. C. van Kleunen aangewezen als ambtenaar, belast met het toezicht op den op-en uitslag van sterke dranken, bedoeld bij art. 2 der verordening van 1881 (P. B. No. 23).

—

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

John M. Nahr, Alfred Allen, A. C. de Ramirez, José La Rosa Marquez, Rowland Pinedo, Felecita de Ramirez, Adela P. de Urdaneta, J. M. Chumaceiro, M. P. Curiel, John Goddon & Co., Emilio Henriquez.

Niet voor verzending vatbaar een ongefrankeerd drukwerk geadresseerd aan: S. Birch & Co. te Belfast.

BUITENLAND

Rome.— Z. H. de Paus heeft den aartsbisschop van Florence, kardinaal Bauza, opgedragen de Koningin van Engeland bij haar komst in die stad uit zijnen naam te begroeten.

— Z. H. de Paus heeft ter gelegenheid van het Paaschfeest door zijnen aalmoezenier Mgr. Casseta de volgende giften doen uitdeelen: 5000 lire voor de weduwen en weezen van Pauselijke oudstrijders; 3000 lire voor de behoeftige priesters; 8000 lire voor de arme kloosterzusters van Italië; 12,000, alsmede voor eene waarde van 3000 lire aan beddegoed voor de armen van Rome. Totaal 31,000 lire.

— Als een bewijs hoe uitmuntend de gezondheid des Pausen is, kan dienen, dat Z. H. alle plechtigheden der Goede Week en der Paaschdagen zooals gewoonlijk heeft verricht of bijgewoond. Op het hoogfeest van Paschen reikte Z. H. aan vele personen, buiten zijn hofhouding, de H. Communie uit.

— Dat Leo XIII door zijne schitterende gaven ook bij tegenstanders der katholieke Kerk eerbied afdwingt, is reeds herhaaldelijk gebleken.

Talrijk zijn de getuigenissen van hulde aan den grooten Pontifex, afgelegd door mannen, die zich immer in het voorste gelid stelden, om het „clericalisme" te bestoken.

Zoo wordt nu weer omtrent den dezer dagen overleden Hongaarschen revolutionnair Kossuth medegedeeld, dat hij met diep ontzag voor het genie van den regeerenden Opperherder was vervuld.

Wat de sociale quaestie betreft, was hij van meening, dat de toekomst behoorde aan de katholieken of aan de socialisten en daarom zag hij in Leo XIII den man, die bestemd was het katholieke beginsel in den boezem der democratie te doen zegevieren.

In den zomer van het vorige jaar met een vriend over de pauselijke politiek in Frankrijk sprekende zeide Kossuth o.m. het volgende: „Leo XIII wil aan Frankrijk zijn overwicht in Europa hergeven niet door middel van een koning of een keizer, maar door middel van de democratie. Wanneer Frankrijk dit optreden ondersteunt en de massa het ter juister tijd begrijpt, zal Frankrijk in de twintigste eeuw machtiger zijn dan ooit te voren."

Ongetwijfeld heeft de befaamde revolutionnair, die een man was van ongewone scherpzinnigheid, hier den spijker op den kop geslagen.

Frankrijk kan inderdaad slechts groot worden, wanneer het de raadgevingen van Leo XIII volgt, evenals de katholieken in alle landen der wereld alleen dàn zeker zijn van de toekomst, wanneer zij treden in het voetspoor van hun grooten Paus!

Italie.—Weer komt er van Sicilië bericht van eene schermutseling met werklieden. Er waren drie gekwetsen, onder wie een gendarme. Uit Caltanisetta is versterking gezonden.

— Te Rome zijn reeds ongeveer 4000 geneeskundigen aangekomen uit alle oorden der wereld om het internationaal geneeskundig congres aldaar bij te wonen.

Frankrijk.—De czaar zal, zegt men, der stad Parijs een reusachtige

---

Pero tan pronto él kier a haci di su esposa un medio pa ganá placa, su suégronan a toemá e cos asina na maloe koe nan a coerí coe nan jioe i su esposo fô di nan cas. Apenas hende por formá un idea, mucho menos describí e vida di abominación koe a coeminsá awor i a kedá continuá duranti hopi anja. Sin embargo bo tin di temblá menos pa aceptá lo que no solamente mayor parte di su biógrafonan ta scirbi, ma lo que a ser además claramente demoestrá den e proceso di Inquisición na Roma, hibá coe tanta moderación, paciencia i singular imparcialidad — koe di keré koe, "te na morto di su esposo i ainda lo más den su desgracia, e hermosa Lorenza a keda tan íntimamente pegá n'éle, koe él a keda adoréle semper como si fuera él tabata un ser sobrenatural."

Na Roma, después koe tata i mama dí Lorenza a coerí coe n'éle fô di nan cas, nos ta haljéle na compañía di dos bandido; Nicastro i Agliata koe a sinjéle falsificá letra di cambio i carta di crédito. Na mes tempoe él ta ocupá na trahá un bebida, sacá di raíz di paloe i yerba i mesclá coe binja, yamá binja egipcio, pa excitá hende pa cos inmodesto. Si algún vez Lorenza demoestrá aversión i repugnancia pa e profesión baja koe nan dos ta ejerce, anto su esposo, mejor bisá su espíritu maligno, ta puntréle coe arrogancia: "¿Kiko e virtud alji ta produci?" Nos por bibá di dj'éle? ¡Bo no ta mirá koe ya miséria ta delanti porta! Pasobra mes ora koe nan gana placa, mes ora también él ta ser gasfá. Nan a huï fô di Roma, pa motivo koe Nicastro a traicionéle como falsificador di documento. Ma él a trahá també p'e mes un despaeho di coronel, firmá pa mes manoe di rei di Prusia! Apesar di su despacho i uniforme, nan ta cogéle cerrá na Bergano, pasobra él tabata reclutá hende pa ejército prusiano. A forza di intercesión él ta salí liber, i entretanto Agliata ta hui bai coe toer nan placa, nan ta ser sacá fô di frontera. Awor, na pía, nan ta sali pa Compostella como piadoso peregrino, pidiendo limosna na camino. Asina nan ta atraversá Cerdeña i Genua, pero sin yegá Compostella, nan ta trocá di régimen di vida i di vestido, i fô di Antibes nan ta yegá Barcelona na España. Aljí él ta mandá su muger na e misa di convento bai confesá i contá na mes tempoe, koe nan ta pertenecé na nobleza romana i koe pa momento nan ta halljá nan den circumstancia triste i dolorosa, i seis luna largoe cos ta keda bai nan aljí na nan gusto. No asina na Madrid, koe nan ta abandoná pronto pa Lisboa, camina nan ta cometé tanto escándalo, koe un familia notable, trastorná enteramente pa nan, ta menazá nan coe morto. Liger awor Bálsamo ta largá su esposa fiel sinjá un poco inglés cerca un señora, koe no ta ser pagá, i caba nan ta barcá pa Londres. Den tempoe koe nan a cerréle aljí pa placa di luna di cas, él ta cumplí 28 anja, pasobra nos ta justamente na Junio 1771. Lorenza no ta sali fô di misa, él ta rezá, él ta yorá coe tanta amargura, koe, conmové, un inglés rico ta puntréle motivo di su tristeza, él ta pagá su debe i Bálsamo ta bolbé sali fô di prisión. Pa recompensa él ta destruï toer muralja dje quinta koe lo él a pintá i adorná pa e lord i él ta manchá bon nomber di su benefactor. Ma ya tabata más coe tempoe di atravesá Canal, i abordo él a cerrá amistad coe un tal Duplesis, i si na consecuencia dj' esai él ta perdé su muger na París, él ta exigiéle delanti tribunal i él ta largá su esposa expiá su culpabilidad den prisión. Dianan más próspero ta siguí. Sastre, peluquero i maestro di baile ta bini coe cuenta di 200 escudo i banda di Pascua di nacementoe 1772 él i su esposa fiel ta presentá na un baile, magnificamente bistí, pasobra además di su oficionan lucrativo, él a haljá un profesión nobo; él ta na posesión di un secreto koe ta devolvé frescura di juventud i él ta profesá alquimiá ó arte di trahá oro. Dos francés di notabilidad, dos persona distinguida, e proceso ta bisa- lo él comunicá e dos secretonan; promer di participá nan nada, él a kita nan 500 Louis di oro i ora nan a holé cos él tabatin un paspoort nobo prepará, i Balsámo coe Lorenza ta huï bai Bruselas i dj' aljí pa Palermo vía Alemauia.

Si ta parcé stranjo koe un homber asina, koe tan ingeniosamente tabata sabi di hací placa fô di toer cos, a haljéle mucho vez den mester, anto sin koe nos tin necesidad di atené nos na e sencia, "*cos mal gand no ta provechd,*" carácter ambicioso i orguljoso di Bálsamo, koe kier a briljá i hungá grandi toer camina, destruí tesoro na bistimentoe i criá, ta suficiente pa explicá e frecuente penuría. Hasta él tabata aparentá di tin más di lo que tabata correspondéle, apego na un bon reputación, pasobra ora un periódico inglés a publicá su fraude i engánjonan di Londres i París, él a dirigí un carta abierta na pueblo inglés, bisando koe nunca él a trapá pía na Londres; koe e historia-Duplesis, huída i prisión di su esposa ta invencionnan maligna esparcí pa su enemigonan, i koe él ta desafiá hinter policía di París di probéle lo contrario.

El ta continuà.

en kostbare porceleinen vaas aanbieden, ter herinnering aan het bezoek der Russische officieren aan Frankrijks hoofdstad. Ook zullen een aantal Russische dames aan hare Fransche zusters een prachtig album schenken.

— Uit Grenoble komt het bericht van een nieuwen aanslag in eene kerk. In het naburige Jallieu was, tijdens de predikatie van een paterzendeling, een helsche machine in het voorportaal der kerk geplaatst. Toen de bezoekers de rook van de lont zagen, ontstond er een ware paniek: ieder zocht een goed heenkomen, en in het gedrang moeten een getal personen min of meer gewond zijn. De bom sprong gelukkig eerst toen alle het kerkgebouw hadden verlaten. Naar den dader van dezen aanslag wordt ijverig gezocht.

— De ontploffing in de kerk te Jallieu was het werk van een kwajongen van 16 jaar; hij had een koperen bus met kruit laten springen, om de kerkgangers schrik aan te jagen. Hoewel niemand getroffen werd, zijn bij de paniek toch vele personen ernstig gewond.

— Antoine Cyvoet, een anarchist van de daad, die in 1883 wegens den aanslag in het café Bellecorn te Lyon ter dood veroordeeld werd, maar wiens straf in levenslangen dwangarbeid veranderd is bezweert in een open brief aan de *Petite République Française* zijn partijgenooten van geweld af te zien. "Het geweld", schrijft hij, "brengt u in een slechten naam en kan slechts leiden tot den ondergang van het revolutionaire leger." De brief is vergezeld van een open brief aan Carnot, waarin de anarchist verklaart, dat niet de hoop op genade hem tot het schrijven van den brief aan de anarchisten aangespoord heeft.

— De bisschop van Bordeaux heeft eenen dreigbrief ontvangen, meldende dat men gedurende den dienst de kathedraal zou doen springen, om de terechtstelling der anarchisten van Xeres te wreken.

— De zoolang gezochte anarchist Rabardy, de daderi n de Rue Saint-Jacques, zou geen ander zijn dan Pauwels, die bij de misdaad, welke hij in Madeleine dacht te volvoeren, den dood gevonden heeft. Een expert nu heeft aan den rechter van instructie verklaard, dat het schrift in de brieven volkomen aan elkander gelijk is. Gemeld dient evenwel te worden, dat zekere vrouw, die Rabardy kende, het lijk van Pauwels heeft gezien en verklaard heeft, dat dit niet het lijk van Rabardy was.

— Een noodlottige brand heeft in het hospitaal van Roucy gewoed. Het vuur greep zoo snel om zich heen, dat men de zieken op de bovenverdiepingen niet kon redden. Uit de puinhopen zijn reeds zes lijken te voorschijn gehaald.

— Uit Cannes wordt gemeld, dat de luchtreiziger Austen Wilton, die vele luchtreizen gedaan heeft in Amerika, in Italië, in Belgie, enz., Zondag aldaar is opgestegen in den ballon Quand-même. De ballon steeg zoo snel omhoog, dat hij binnen eenige minuten 1500 meter was gerezen. Doch daar dreef een luchtstroom van het zuidoosten naar het zuidwesten de ballon naar zee. De menigte zag het met spanning aan en weldra, daar de ballon zijne zwelling verloor, werd de vaart omlaag buitengewoon snel en stortte hij in zee, op 500 meter afstands van het strand. Alle pogingen om Wilton te redden waren vergeefsch.

— Te Monceau-les-Mines is een bom, gevuld met buskruit en stukken ijzer, ontploft onder het venster van een openbare balzaal. Hoewel de zaal vol danslustigen was, is niemand gekwetst door de glasscherven en talrijke projectielen waarmede de bom geladen was.

— Het graf van Vaillant bestaat niet meer. De Parijsche politie heeft een radicalen maatregel genomen met 't oog op de voortdurende manifesties, die aan het graf plaats hadden, telken male wanneer daar bloemen nedergelegd werden. Alle bloemen en kransen zijn nu weggenomen, terwijl het terrein met den grond gelijk gemaakt en met kiezelzand bestrooid is.

Belgie.— In de zitting van jl. Donderdag heeft de Senaat de bespreking der kieswet geëindigd en de wet in haar geheel aangenomen met 34 stemmen tegen vier en negen onthoudingen, allen van de linkerzijde. Na vervolgens het wetsontwerp op de verwerving der hoedanigheid van Belg besproken en gestemd te hebben, is de vergadering tot 3 April uiteen gegaan.

— Koning Leopold heeft het ontslag van den heer Beernaert als Hoofd van het Kabinet en Minister van Financiën aangenomen. Met hem verlaat ook de heer Lejeune, Minister van Justitie, het Ministerie. De overige Ministers behouden hunne portefeuilles. Als President-Minister zal nu optreden de hr. De Burlet, met de portefeuille van Binnenlandsche Zaken. De heer De Smet de Nayer, afgevaardigde voor Gent, is tot Minister van Financiën benoemd, en de heer Begerem, mede een Gentsch vertegenwoordiger, verkreeg Justitie. Volgens de *Indépendance Belge* zal het Kabinet de Burlet zich hoofdzakelijk ten doel stellen, de zoogenaamde loopende zaken af te doen, in afwachting van de October-verkiezingen.

De *Moniteur* van Donderdag 29 Maart kondigt de koninklijke besluiten af, waardoor MM. Beernaert en Lejeune tot Staatsministers worden benoemd.

— Prinses Clementine, de jongste dochter des konings, zal in 't klooster treden, bij de Dames van het H. Hart, te Jette bij Brussel.

— Mej. Helena de Burlet, de 18jarige dochter van den minister van binnenlandsche zaken, verlaat de wereld, om in het klooster der Dames van het H. Hart te treden.

— Te Luik bestaat 't voornemen een vrijwilligerskorps op te richten, uitsluitend samengesteld uit oud-militairen. Het zou ingericht worden naar het voorbeeld van de bijzondere afdeelingen der burgerwacht, en er zich voornamelijk op toeleggen de topographie rondom de forten te bestudeeren, ten einde in tijd van nood belangrijk diensten te kunnen bewijzen. De militaire autoriteiten moedigen dit voornemen aan.

Duitschland. — De gemeenteraad te Dantzig heeft met algemeene stemmen besloten, den rijkskanselier Caprivi, in dankbare erkenning zijner verdiensten ten opzichte der nieuwere handelstractaten, het "eereburgerecht der stad te verleenen.

— Keizer Wilhelm heeft de villa van graaf Von Ingenheim te Postdam voor 750,000 mark gekocht, speciaal om ze in te richten voor zijn zoons, die dan op de Havel, waaraan het park van de villa is gelegen, zich in het zeilen en roeien kunnen oefenen.

— Aan het Beiersche koningshuis bestaat het oude gebruik, dat ieder jaar op Witten Donderdag ter herinnering aan het Heilig Avondmaal aan de twaalf oudste mannen des lands door het hoofd van den Staat de voeten gewasschen worden. De twaalf, die hiertoe dit keer gekozen waren, telden te zamen 1091 jaren; de nestor dezer z. g. apostelen telde 94 jaar terwijl de "jongste" slechts op den altijd nog eerbiedwaardigen leeftijd van 90 jaar kon bogen. Vóór de ceremonie worden de grijsaards in een nieuw gewaad gestoken en wordt hun een geschenk in geldbundeltje om den hals gehangen. Daarna ontvangen zij nog een gast maal en keeren dan naar hunne woonplaatsen terug.

— De trein van Keizer Wilhelm is tweemaal heen en terug geweest van Berlijn naar Abazzia (waar de Keizerin met haar kinderen vertoeft) en die twee reizen hebben niet minder dan 38,400 Mark (f 23,040) gekost

Groot-Brittannie. — Eene dynamietfabriek, op eenigen afstand der stad Pittsburg en die 10,000 pd. dynamiet bevatte, is Vrijdag-avond gesprongen. Vijf personen, die in de fabriek waren, werden gedood.

— Omstreeks 3000 wevers te Nelson in Lancashire hebben besloten het werk te staken, indien de patroons blijven weigeren de prijzen voor het stuk werk te verhoogen.

— Vijf menschen, vader, moeder en drie kinderen, werden Zondag te Londen weder de slachtoffers van die brandstichters bij uitnemendheid: de petroleumlamp. Door het omvallen van zulk een toestel ontstond in eene benedenkamer brand, die zoo snel toenam, dat het daarboven wonende gezin niet meer ontsnappen kon en in de vlammen omkwam.

Spanje.— Uit Malaga wordt een nieuw incident gemeld. De kabylen hebben op het schip Sevilla, dat naar Spanje terugkeerende troepen aan boord had, geschoten, terwijl het kaap Tres Forcas voorbij voer. Een soldaat werd aan de hand gewond.

— De *Times* verneemt uit Madrid, dat de overheid de noodige maatregelen neemt tegen anarchistische aanslagen bij de aanstaande Cortes-opening. Alleen personen zonder mantel zullen op de tribunes mogen ingaan, terwijl de genummerde toegangskaarten beperkt worden.

— Een oud Spaansch gebruik wil, dat op Witten Donderdag tijdens de godsdienst oefening in de koninklijke kapel, de Minister van Justitie aan den Vorst de dossiers der ter dood veroordeelden aanbiedt. De Vorst, de handen uitstrekkende over het zilveren blad, waarop de stukken zijn gelegd, schenkt dan aan de veroordeelden gratie onder het uitspreken der woorden: "Dat God mij vergeve, zooals ik hen vergeef." Zoodra deze woorden uitgesproken zijn, vervangt de Minister van Justitie de zwarte bandjes, die dossiers bij elkaar houden, door witte. Deze plechtigheid heeft Donderdag wederom te Madrid plaats gehad. De Koningin-Regentes heeft niet minder dan 11 veroordeelden, wier terechtstelling ophanden was, gratie verleend.

— Weer heeft er te Santander eene ontploffing plaats gehad in den romp van het schip Machicao, waarin nog dynamiet was. Er zijn minstens 10 dooden en 27 gewonden. De paniek is groot. De telegraaflijnen zijn stuk. De bevolking is zeer opgewonden tegen de overheid.

— Het gerucht loopt, dat belangrijke geheimen betreffende de verdediging van Gibraltar aan de Fransche regeering verkocht zijn geworden. Een streng onderzoek wordt ingesteld.

Oostenrijk - Hongarije. — Keizer Frans Jozef heeft Dinsdag een bezoek gebracht aan de kunsttentoonstelling te Weenen en met zeer veel belangstelling de Hollandsche afdeeling bezichtigd, waar zijn aandacht vooral geboeid werd door een schilderij van Alma Tadema, Fredegronde, een uitstekende ets van Dake en een portret van koningin Wilhelmina. Van de te koop aangeboden schilderijen zijn reeds vele verkocht aan de Oostenrijksche regeering, aan de stad Weenen en aan particulieren. De Keizer gaf eveneens zijn voornemen te kennen enkele doeken aan te koopen.

— De plechtige begrafenis van Kossuths overschot in de Hongaarsche hoofdstad is bepaald op Zondag 1 April. Reeds zijn duizenden Hongaren te Turijn aangekomen, om aan Kossuth de laatste eer te bewijzen. Voor het gedenkteeken ter eere van Kossuth heeft men een reeds 100,000 fl. bijeen.

Servie.— Het Hoofd der ultraradicale partij in Servië, Ranko Taisitch, is, naar men bericht, wegens Staatsverraad in hechtenis genomen. Hij moet de boeren hebben aangezet tot een opstand ten gunste van het vroegere vorstenhuis Karageorgevitch.

— Omtrent het incident op de Servisch-Bulgaarsche grens, waarvan melding is gemaakt, vinden we nog de volgende bijzonderheden. Twintig Bulgaarsche boeren, uit een dorp nabij de grens, waren den 11n Maart hout gaan hakken op een over de grenzen gelegen terrein; de Servische kommiezen wilden hen dwingen, het hout naar den douanenpost te brengen, maar de boeren weigerden en trokken zich op Bulgaarsch grondgebied terug. De kommiezen vervolgden hen, overschreden daarbij de Bulgaarsche grens en losten meer dan 150 geweerschoten, waardoor boeren werden gewond en één gedood. Het zonderlinge van de zaak is, dat men op Bulgaarschen grond het lijk van een Servisch kommies, die door een geweerschot gewond was, heeft gevonden; de boeren toch hadden geen vuurwapens. De Servische autoriteiten hebben nog niet geantwoord op de uitnoodiging der Bulgaarsche regeering om een onderzoek in te stellen.

Denemarken. — In Denemarken doet zich eene krachtige antimilitaristische beweging gevoelen. De heer Steffensen, vice-president van het Landsthing, heeft namens elf leden der rechterzijde bij het Landsthing een ontwerp-legerwet ingediend, volgens welke de getalsterkte der infanterie wordt verminderd, de vestingartillerie en de genie daarentegen vermeerderd.

Om de toestemming der linkerzijde voor de vermeerdering der vestingartillerie te verkrijgen, zijn de verminderingen zoo groot, dat jaarlijks 250,000 kronen (1 kroon = 60 cents) bezuinigd wordt op de gewone uitgaven voor het leger, en is de diensttijd van de weerplichtigen in het geheel 400,000 dagen verminderd.

Steffensen vroeg de dringend verklaring voor zijn voorstel en sprak de hoop uit, dat de oplossing van het politieke conflict zoo spoedig mogelijk zou gelukken.

Rusland.—Een belangrijke hervorming zal gebracht worden in de Russische rechtspraak. De Czaar heeft bepaald, dat door den Staat betaalde advocaten zullen aangesteld worden, om onbemiddelde personen voor het gerecht te verdedigen. In Oostenrijk-Hongarije bestaat een dergelijke instelling voor strafzaken alleen. De president van de rechtbank benoemt in zijn district een raad van advocaten, die de onvermogenden zonder vergoeding moet verdedigen. Voor burgelijke zaken is een vereeniging opgericht, die zich ten doel stelt den armen kosteloos rechtsgeleerden bijstand te verschaffen. Zij heeft voornamelijk jonge advocaten zonder practijk in dienst. In Rusland zal de instelling een veel wijdere strekking hebben. Men is uitgegaan van het denkbeeld, dat, als het rechtvaardig is, dat de Staat den rechtsgeleerde betaald, die aanklaagt, hij ook de rechtsgeleerden moet bezoldigen, die verdedigen. De czaar wil hierdoor den boerenstand te gemoet komen, waarvoor hij zeer veel hart heeft. Eens zou hij tot eenige hovelingen, die hem "Alexander den Rechtvaardige" noemden, gezegd hebben, dat hij liever de "Boerenczaar" wilde heeten. De nieuwe instelling zal ook de rechterlijke administratie belangrijk goedkooper maken.

Amerika.— In een nieuwe tariefontwerp der regeering van den Staat Illinois zal suiker tolvrij worden toegelaten tot No. 16 naar den Nederlandschen standaard, en wordt het recht op bewerkt ijzer en ijzer in stukken verhoogd van 2 tot 3 dollar per ton en na het volgende jaar tot 4 dollar. In het algemeen strekt het tarief tot begunstiging van den handel met Engeland en zijne koloniën.

—Naar uit New-York gemeld wordt, trekt een voorstel in groote mate de aandacht, hetwelk de commissie voor de buitenlandsche zaken uit den Senaat der Unie bezig is te onderzoeken, en dat ten doel heeft een nieuw tractaat met China te sluiten, waarbij de uitsluiting van Chineesche landverhuizers opgeheven zou worden, ja zelfs de immigratie uit China bevorderd. De senatoren voor de Pacificstaten bestrijden het plan om de Chineezen weder toe te laten, maar de voorstanders trachten de oppositie te overwinnen door de voordeelen eener verzoening met China aan te toonen. De Chineesche regeering, welke het voornemen heeft het kopergeld te vervangen door zilvergeld, zou het voor de aanmunting benoodigde zilver willen koopen in Noord-Amerika in stede van in Mexico.

— Het schijnt waarlijk te gaan spoken in de Behring Zee. Het departement van staat heeft aan dat van marine schepen aangevraagd

voor bijzonderen dienst in die zee In diplomatieke kringen te Washington schijnt men voor nieuwe verwikkelingen te vreezen.

Afrika.— De khedive van Egypte is verdwenen. De jonge Abbas heeft Vrijdagavond zijn paleis te Koebbach verlaten met een geleide van honderd soldaten en Bedouïenen, allen op kameelen gezeten, en sloeg met hen de richting der woestijn in. Niemand weet, waarheen hij zich heeft begeven.

DANKBETUIGING.

Voor de menigvuldige blijken van warme vriendschap en genegenheid ondervonden bij gelegenheid van hun zilveren bruiloft, op den 21sten dezer, betuigen de ondergeteekenden hun hartelijken dank.

Curaçao, 24sten April 1894.
JACOBUS P. RIB.
ELIZA V. DE WINDT.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN EN GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank*, van af 1 Juli t/m. 31 December 1891, onder N°. 8924 A t/m. N°. 3258 B, zal plaats hebben op Donderdag den 10n. Mei a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 19 April 1894.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, cesta eesnan di fo di 1 di Juli te 31 di December di 1891, bao di noember 8924 A te noember 3258 B, lo toema lugar Djaweebs, dia 10 di Mei i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 2 di Mei 1893.
President,
M. P. CURIEL.

A CONTANT TE KOOP:

Een MARINE WHALEBOOT dagelijks te bezichtigen op de werf der Handel- en Industrie Mij. Curaçao tot 4 uur n. m.

Koopers gelieven zich te wenden tot den eersten officier H. Ms. korvet *Alkmaar*.

J. S. SCHEIDELAAR

Calla grandi — Otrabanda a ricibi koe vapor Holandés sigá "*Maria Christina*" i flor blanco, pretoe i di color.

Curaçao, 13 Januari 94.

Uit de hand te koop:

Door vertrek naar elders een heerenhuis van 9 vertrekken, regenbak, koraal en verdere gemakken voorzien en gelegen op den berg Overzijde alsook eenige goed onderhouden meubels te bevragen bij de ondergeteekende.

Curaçao, den 8n Maart 1894.
WED. H. J. KRIJT,
GEB. HILDEMAN.

DOS HOMBRES SE ENCUENTRAN Y HABLAN.

"Cuando los hombres hablan, las cosas se explican," dijo una vez, á su modo sabio y filosófico, un amigo del que esto escribe. Y en cuanto á él, fué verdad. Nadie puede predecir á que resultados puede llevar una conversación casual. Guerras se han declarado y terminado, y grandes empresas se han comenzado ó han fallido por no haberse hablado claramente las cosas de antemano. "La vida y la muerte están en poder de la lengua," dice la Escritura.

Dos hombres se encontraron un día en el Almacén de drogas de los Sres. Soriano é hijos, en Yecla, aquí en esta vieja España. Su encuentro fué puramente casual; el primero de los dos hombres se hallaba ya en el Almacén esperando una oportunidad para exponer su negocio cuando el segundo entró, y preguntó desde luego por cierta medicina profusamente anunciada, y conocida bajo el nombre que él mencionó. El primer recién llegado le dirigió entonces una pregunta que fué pronta y satisfactoriamente contestada, y lo que sucedió después tendrémos qne copiarlo de una carta de puño y letra del primer recién llegado, cuya firma aparece al pie de aquella.

Desde Yecla, mes de Julio de 1893, escribe: "Tengo cincuenta años, y he disfrutado siempre de cabal salud hasta hará cosa unos ocho años, en que empecé á perder el apetito y á sufrir de varias molestias, entre ellas flojedad y pesadez en el estómago después que tomaba alimento; náuseas y un gusto amargo, repulsivo, en la boca; dolores en la espalda, pecho y costados; pérdida de ánimo, y de deseos de trabajar, y mucha torpeza y dolor de cabeza.

"Por malas que fuesen estas cosas, me molestaban menos que la irritación á la garganta y la tos que me acometieron al cabo de un cuanto tiempo; así que empezé á pensar si estaría destinado á padecer de tisis y morir de ella."

Al llegar á esta parte de la carta, describe el encuentro en el Almacén de drogas, y aludiendo al hombre que allí encontró, continúa el autor de esta carta, el Sr. Hernández, como sigue: —"Le pregunté de qué se quejaba, y me respondió que por durante cinco años había estado sufriendo de fuertes dolores de cabeza, y que después de haber usado remedios y prescripciones casi innumerables, no había hallado más que una que le diera alivio, y era el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Impresionado por sus palabras, y naturalmente deseoso de curarme también, compré, así mismo, una botella sobre la marcha, y aún no había hecho uso de ella por ocho dias cuando ya encontré á mis sufrimientos un alivio que nada me lo había procurado antes, á pesar de que lo había ensayado casi todo,—con solo cuatro botellitas del Jarabe Cutativo de la Madre Seigel logré mi restablecimiento, y tengo el gusto de manifestárselo á Vds. á fin de que puedan publicarlo en beneficio de toda la humanidad. De Vds. afmo (firmado) Jermi Hernández."

Otra carta fechada en Cartagena, en tres de Julio de 1893, dice: "He sufrido de una enfermedad de estómago cuyos principales síntomas eran falta de apetito, frecuentes dolores de cabeza, flatulencia, nerviosidad y debilidad general; y una botella del Jarabe curativo de la Madre Seigel ha restablecido por completo mi salud (firmado) María Sifuentes Cánovas."

Esto en cuanto á los hechos consignados en estos dos casos. Pero qué diremos de sus causas? Pues tan solo estas palabras; que ambos eran debidos á indigestión y dispepsia. El veneno por ellas engendrado podía estar oculto y sin sentirse durante largo tiempo, pero también hacerse entonces, de repente, activo por efecto de cansancio mental, de exceso en comer, de comer mal, de exposición al aire libre ó cualquiera de otras tantas influencias. Entonces decayeron los riñones (á los que siguieron el estómago é hígado), el ácido venenoso latente en la sangre pudo desarrollar la inflamación en las articulaciones, y los fluidos así retenidos produjeron la hidropesía. Con semejante estado de cosas pueden producirse toda clase de desarreglos, siendo cada uno de ellos más bien que una enfermedad el síntoma y resultado de la sola causa de casi todas las enfermedades; la indigestión y la dispepsia. El corazón y los pulmones se afectan muchas veces por simpatía, y esto es lo que ocurrió en el caso del Sr. Hernández, excitada como se hallaba su imaginación por el miedo á la tisis.

Curad la torpeza de la digestión, expeled el veneno acumulado, y hallaréis en seguida un mejoramiento general. El conseguir esto está en poder del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, como no lo ha estado jamás quizás en poder de remedio alguno hasta hoy conocido.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Venezuel		Philadelph		Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	April	14	April	24	Mei	3	Mei	12	Mei	23	Juni	2
Komt aan te CURAÇAO	,,	20	,,	30	,,	9	,,	18	,,	29	,,	8
Vertrekt van ,, ...	,,	21	Mei	1	,,	10	,,	19	,,	30	,,	9
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	22	,,	2	,,	11	,,	20	,,	31	,,	10
Vertrekt van ,,	,,	23	,,	3	,,	12	,,	21	Juni	1	,,	11
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	24	,,	4	,,	13	,,	22	,,	2	,,	12
Vertrekt van ,, ..	,,	27	,,	7	,,	16	,,	25	,,	5	,,	15
Komt aan te PTO. CABELLO		28	,,	8	,,	17	,,	26	,,	6	,,	16
Vertrekt van ,,	,,	28	,,	8	,,	17	,,	26	,,	6	,,	16
Komt aan te CURAÇAO	,,	29	,,	9	,,	18	,,	27	,,	7	,,	17
Vertrekt van ,, ...	,,	30	,,	9	,,	18	,,	29	,,	8	,,	18
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	Mei	1	,,	10	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19
Komt aan te NEW-YORK...	,,	7	,,	16	,,	25	Juni	5	,,	15	,,	25

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	April	21	Mei	1	Mei	10	Mei	19	Mei	30
Komt aan te MARACAIBO......		22		2		11		20		31
Vertrekt van ,, ...		27		6		15		26	Juni	5
Komt aan te CURAÇAO......		28		7		16		27		6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Paul F. G CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

[illegible]